

Jeg har fået nogle flere faglige tangenter at spille på

Skrevet af Gitte Jensen og Jeanette Hansen

Jeg sidder sammen med Jeanette Hansen fra enheden Øst Første, som netop er i gang med at tage en et årig uddannelse i løsningsfokuseret samtale, og i den forbindelse taler vi om, hvordan hun er begyndt at sætte hendes nye kompetencer i spil på enheden.

Prøv at fortælle mig lidt om, hvordan du bruger dele af din uddannelse på Parkvænget. Måske skal jeg lige begynde med at sige, at jeg har arbejdet i psykiatrien i mange år og er vant til at arbejde problemorienteret, dvs. at finde årsager til udfordringer i menneskers liv. Den her uddannelse, som jeg er ved at tage nu, vender ligesom dét blik på hovedet. I den løsningsfokuserede tilgang er der mere fokus på undtagelser. Dét der lykkedes og dét, som beboeren har lyst til at skabe mere af. Hvis jeg skal komme med et eksempel; jeg arbejdede en gang for en mandlig beboer, der tisede i en flaske. Dengang var jeg meget optaget af, hvorfor han gjorde det og hvordan jeg kunne få ham til at stoppe med det. Med en løsningsfokuserede samtale i baghånden, vil jeg ikke engang gå ind i den type snak i dag. Det handler om at tale tingene op - i stedet for at tale tingene ned. Eller, hvordan kan jeg sige det; tale 'hen imod' det som beboeren ønsker, i stedet for at tale beboeren 'væk fra' noget. Når der fokuseres på undtagelser, giver det en anden energi hos personen.

Kan du komme med et konkret eksempel fra din hverdag på Parkvænget, hvor du har brugt noget fra din uddannelse? Ja, jeg arbejder med en beboer på Parkvænget, som er i arbejde et andet sted. Når jeg taler med ham, fortæller han mig, at han har lyst til at komme af sted på job. Et af hans mål er netop, at han skal passe sit arbejde. Jeg har arbejdet sammen med ham om at finde

ud af, hvad det 'giver ham' at komme afsted på arbejde. Det han helt konkret har gjort, er at skrive en liste. Han fandt på 11-12 ting, der gjorde ham glad, når han kom på arbejde. Jeg bad ham også beskrive, hvad der kunne stå i vejen for at passe sit arbejde. Der skrev han faktisk kun 1 ting. Så har vi prøvet at tale sammen aftenen før, han skal på arbejde. Vi har talt om alle de fordele, han selv har beskrevet - og hvordan han kan prøve at holde fast i det. Jeg fik sådan en oplevelse af, at vi bredte en paraply ud med hans egne fordele for at arbejde – en skærm mod det, der kan gøre det svært, at komme afsted. Næste morgen kom han faktisk afsted på job. Tidligere ville jeg nok bare have spurgt ham; hvorfor kom du ikke på arbejde?

Hvilke effekter havde det på dig, og på ham og i det hele taget, på Jeres relation? For mig handler det om at få nogle nye strategier, som jeg kan bruge. Hvis jeg ikke var i gang med denne uddannelse, så ville jeg jo bare sige og gøre det, som jeg plejer. Via uddannelsen har jeg fået nogle nye faglige idéer. Jeg vil også lige sige, at det jo ikke er timelange samtaler, som jeg sidder og holder med beboerne. Det er små korte samtaler, 10 minutter måske.

Det er tilfredsstillende for mig i mit arbejde, fordi jeg kan se, at det er et helt andet menneske, der træder ind af døren på Parkvænget, når han har været afsted på job. Det giver mit arbejde værdi og giver mig lyst til at gå på arbejde! **Hvad lagde du mærke til hos beboeren?** Jeg så en fyr, som opførte sig som om, han havde vundet en sejr – vi gav hinanden 'high five' og en kram; det gik godt idag! **Og hvordan med Jeres relation?** Vi får skabt noget fælles. En god oplevelse.

Er der andre ting, der er vigtige at sige, i forhold til denne her konkrete oplevelse? Ja, der er langt flere ting, som vi kan arbejde med på denne her måde. Jeg er overbevidst om, at det vil få positiv betydning for ham, også på længere sigt. Jeg tænker også, det kan være vigtigt at sige, at når flere medarbejdere får øjnene op for denne her måde at møde beboerne på, så kan der skabes noget frugtbart, som kan hjælpe med at fremme personlige recoveryprocesser.

Hvad er det, der er særlig betydningsfuldt for dig? Det er betydningsfuldt for mig, at jeg kan bruge min uddannelse, når jeg kommer tilbage på Parkvænget. Det er brugbart her og nu! Selvfølgelig skal jeg øve mig på at bruge metoderne, men jeg oplever virkelig, jeg kan bruge de ting jeg lærer, i mit daglige arbejde. Man kan jo sige, at denne her succeshistorie, som jeg sidder og fortæller dig om, var jo ikke en succeshistorie, hvis jeg ikke havde deltaget på uddannelsen, for så havde den nok slet ikke fundet sted. Uddannelsen har gjort, at jeg har fået vendt nogle tanker inde i mit hoved.

Og hvorfor er de nye metodiske greb, så betydningsfulde for dig? Det betyder noget af kunne 'ramme' de mennesker, som jeg arbejder med. Det betyder noget for min egen arbejdsglæde og mit psykiske arbejdsmiljø. Så, ethvert positivt udfald for en beboer har betydning for os, der arbejder på Parkvænget.

Hvad kunne du kalde det her, som du lige har beskrevet for mig nu? Man kan jo kalde det, livskvalitet. At dyrke dét, der giver mening i livet.

Hvad er det, der er vigtigt for dig i dit arbejde med beboerne? *Jeg har jo valgt det her arbejde, fordi jeg godt kan lide at hjælpe med at få menneskers håb og drømme til at lykkes. Så jo mere jeg lærer og udvikler mig, jo mere kan jeg tilbyde de mennesker, som bor her. Dét giver mig værdi. Parkvængets skaber rammerne for udvikling og jeg vil gerne udfordres. Det er jo beboerne i sidste ende, der mærker og får gavn af min arbejdsglæde.*

Hvorfor er det netop arbejdsglæde, der er så vigtigt for dig? *Det er min motivationsfaktor! Jeg har gået og ventet et år på denne her uddannelse, og det betyder rigtig meget for mig, at jeg har fået lov til at tage den. Det er en af årsagerne til, at jeg skiftede arbejde i sin tid. På min gamle arbejdsplads, var der ikke mulighed for kompetenceudvikling. Det er der på Parkvænget, ligegyldig om du er ung eller på min alder. Jeg oplever, at der bliver sat pris på mig som personale, når jeg får en uddannelse.*

Hvordan hænger de her tanker, om udvikling og oplevelsen af at blive 'sat pris på', sammen med resten af dit liv? *Med tanke på at jeg skal arbejde til jeg bliver 68 år, så er jeg rigtig glad for at have en arbejdsplads, som gider investere i mig! På Parkvænget er det ikke kun de unge medarbejdere, der sendes afsted på uddannelse, og det giver værdi i mit privatliv, at jeg ved det. Det gør mig glad.*

Hvilke andre små eksempler kan du fortælle mig om, hvor du også har brugt dele af din nye uddannelse? *Sammen med mine kollegaer. Når jeg taler med mine kollegaer omkring arbejdet med beboerne, kan det bruges. Nogle gange oplever vi jo alle, at vi har spillet alle vores faglige kort, men at der ingenting sker. Så prøver vi at tale om nogle af de succeser, der trods alt altid findes. Så i samarbejdet, kan det også have en effekt, at tale om det der lykkedes. Jeg tror, jeg er blevet mere bevidst om, at så længe jeg får lov til at udvikle mig, så er der uendelig mange tangenter, som vi medarbejdere kan spille på. Jeg har selv fået flere faglige tangenter at spille på. Jeg sparrer jo med mine kollegaer. Én kollega har netop afsluttet DAT (dialektisk adfærds terapi) og én kollega er på Åben Dialog uddannelsen og vi taler sammen og deler perspektiver. Det er gået op for mig, at den ene uddannelse ikke er bedre end den anden. Det er et bevidst valg, hvad der skal arbejdes med i forhold til det enkelte menneske. Jeg har den oplevelse af, at jo flere uddannelser der bæres ind i mit team, jo mere åbne bliver vi for de forskellige måder at tænke på. Den interne uddannelse, den åbner op for, at vi begynder at tale det samme sprog, vi bruger de samme ord. Kollegaer, som har været her i mange år, de begynder pludselig at tale om systemiske grundantagelser, om den anerkendende tilgang og hvordan vi kan begynde at arbejde med at eksternalisere problemer. Det er ikke fordi, at dét arbejde vi har gået og lavet før, var dårligt. Det vi gør nu, det virker bare meget, meget bedre. Det er så lidt der skal til. Det er noget med at sætte brikkerne sammen på en ny måde. Det har en afsmittende effekt på vores måde at tale sammen på, og måden vi møder de mennesker, som bor her. Vi er begyndt at blive hinandens inspirationskilder.*